

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи давлатии

Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи

Садриддин Айни

д.и.т. Ибодуллозода А.И.



«25» август 2023

Такризи

муассисаи пешбар ба рисолаи диссертационии Бухориев Олим Салимович дар мавзӯи «Вижагиҳои жанри дубайтӣ дар адабиёти навишторӣ ва гуфторӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.09 – фолклоршиносӣ

Мутобиқати мухтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илм

Диссертатсияи Бухориев Олим Салимович дар мавзӯи «Вижагиҳои жанри дубайтӣ дар адабиёти навишторӣ ва гуфторӣ» ба шиносномаи ихтисоси 10.01.09 – фолклоршиносӣ мутобиқат менамояд.

Адабиёти гуфторӣ ҳофиза ё зеҳни куллиест, ки дар он маҷмуи ормону андеша, хираду ҳикмат, бовару эътиқод ва дигар нишонаҳои осори моддиву маънавии гузашта ва имрӯзаи ҷомеаи инсонӣ ниғаҳдорӣ мешаванд. Дар ҳар пораи матни осори гуфторӣ, ки аз давраҳои дури зиндагии башар то ин замон ҳифз шудаанд, тапиши набзи ҳаёти иҷтимоӣ эҳсос мешавад. Бинобар ин, ҳар навъи пажӯҳише, ки дар заминаи шинохти мавзӯҳои адабӣ сурат мегирад, барои худшиносии инфиродиву иҷтимоӣ ва камоли ахлоқии ҷомеа мусоидат мекунад.

Қобили зикр аст, ки гирдоварию нашр ва пажӯҳишу баррасии жанрҳои адабиёти гуфторӣ барои мутахассисони соҳаи фолклоршиносӣ вазифаи аввалиндараҷа ва муҳим маҳсуб ёфта, рисолати муқаддимавӣ ҳар як фолклоршинос ба шумор меравад. Таҳқиқи ин масоил дар

фолклоршиносии тоҷик асосан аз солҳои 20-уми асри XX оғоз ёфта, дар замони ҳол идома дорад.

Сад соли гирдоварию пажӯҳиши жанрҳо (гунаҳо)-и махсуси адабиёти гуфторӣ нишон медиҳад, ки як жанри адабӣ нисбатан мукаммалу навъи дигар мухтасар таҳлилу таҳқиқ гардидаанд.

Дар ин замина, бояд гуфт, ки дубайтӣ ба гурӯҳи жанрҳо (гунаҳо)-е дохил мегардад, ки то ба имрӯз мухтасар ва ё номукамал таҳқиқ шудааст, ҳол он ки дубайтӣ яке аз намунаҳои кӯхантарини осори завқии халқи тоҷик ҳисоб меёбад ва ин унсур бунёдини адабӣ дар сохтори адабиёти миллӣ, бахусус дар адабиёти гуфторӣ, мавқеи устуворе пайдо намудааст. Аз ин хотир, метавон гуфт, ки рисолаи илмии Бухориев Олим Салимович дар мавзӯи «Вижагиҳои жанри дубайтӣ дар адабиёти навишторӣ ва гуфторӣ» дар самти муаррифии вижагиҳои жанри дубайтӣ дар адабиёти гуфторӣ як падидаи илмии наву пурмухтаво махсуб меёбад.

Саҳми шахсии доктараб дар ҳалли масъалаҳои илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳаммияти он. Сохтори умумии қор, мубрамаӣ ва аҳаммияти баргузори таҳқиқ, дараҷаи омӯзиши он, мақсад ва вазифаҳои асосии масъалаҳои таҳқиқшаванда, мавзӯ, масоил ва соҳаи таҳқиқот, навгонӣ ва бозёфтҳои илмии таҳқиқ ва аҳаммияти амалии он, нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда ва хулосаҳою натиҷагирҳои муаллиф саҳм ва нуктаи назари ӯро нисбат ба мавзӯи пажӯҳиш инъикос менамояд. Муаллиф дар раванди таълифи диссертатсия ҳангоми баррасии масъалаҳои назарӣ ва амалӣ масъалаҳои дар пеш гузоштаро ҳал намудааст. Диссертант ҳангоми таҳқиқи масъалаҳои матраҳшаванда аз равишҳои таҳқиқии муосир, аз ҷумла муқоисавӣ-таърихӣ, тавсифӣ-таҳлилӣ, таҳқиқӣ-киёсӣ, таҳлилӣ-оморӣ, сохторшиносӣ ва таҳлили услубӣ истифода кардааст.

Мубрамаии мавзӯи рисолаи мазкур дар он ифода меёбад, ки муаллиф тамоми хусусиятҳои асосии марбут ба жанри дубайтиро ҳам дар адабиёти гуфторӣ ва ҳам дар адабиёти навишторӣ мавриди пажӯҳиш қарор дода,

хамзамон чанбаҳои муштараку фарқкунандаи навъҳои дубайтӣ ва рубоӣ нишон додааст. Ба таъбири дигар, навғониҳои илмӣ корро дар нукоти зерин метавон арзёбӣ кард:

– нахустин бор ҳамчун жанр (гуна)-и мустақили адабӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтани жанри дубайтӣ дар адабиёти гуфторӣ;

– бори аввал анҷом додани таҳқиқоти густарда роҷеъ ба пайдоиш, омилҳои инкишофу таҳаввул, вижагиҳои мавзӯӣ, сохторӣ, услубу воситаҳои бадеи дубайтиҳои адабиёти навишторӣ ва гуфторӣ;

– нишон додани мавқеъ ва манзалати жанр (гуна)-и дубайтӣ дар адабиёти гуфторӣ ҳамчун асилтарин намунаи мероси завқии миллӣ ва ҷойгоҳи устувори он дар адабиёти тоҷик.

Рисолаи мазкур аз муқаддима, чор боб, хулоса ва китобнома иборат аст.

Дар муқаддимаи рисола мубрамии мавзӯ ва зарурати таҳқиқи он асоснок гардида, дараҷаи омӯзиши мавзӯ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо ва ё мавзӯҳои илмӣ, мақсад ва вазифаҳо, объект, предмет ва фарзияи таҳқиқот, навғониҳои илмӣ, нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшуда, аҳаммияти назарӣ амалии таҳқиқот, мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии муаллиф, тасвиб ва амалисозии натиҷаҳои диссертатсия, рӯйхати интишорот, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия нишон дода шудааст.

Боби аввали рисола – **«Таърихчаи пайдоиш, ташаккул ва таҳаввули дубайтӣ»** аз зербобҳои **«Пайдоиши навъи дубайтӣ»**, **«Ташаккули дубайтӣ»** ва **«Таҳаввули дубайтӣ»** иборат мебошад.

Дар зербоби якуми боби аввал – **«Пайдоиши навъи дубайтӣ»** аввалан, роҷеъ ба масъалаи пайдоиши навъи дубайтӣ таҳлилу таҳқиқи муфассал сурат гирифта, баъдан андешаҳои бархе аз адабиётшиносони ватанию хориҷӣ, аз қабилӣ Э. Браун, Н. Хонларӣ, Абдунабӣ Сатторзода, Шафеии Кадканӣ ва дигарон дар хусуси жанри мазкур бо овардани намунаву иқтибосҳо нишон дода шудаанд. Андешаи ҷолиби ин зерсохтор

он аст, ки баъзе муҳаккиқон роҷеъ ба асолати арабӣ, туркӣ ё чинӣ доштани ашъори чормисраӣ изҳори ақида намудаанд, аз ҷумла Ҷонг Хуй дар мақолаи «Муқоисаи рубоии форсӣ бо ҷиюэҷиюэи чинӣ» оид ба маншаи чинӣ доштани рубоӣ баҳс кардаанд ва муаллиф бо таъя ба натиҷаҳои ба дастмада хулоса баровардааст, ки жанри дубайтӣ бунёди миллӣ дошта, дар муҳити фарҳангии мардуми тоҷиктабор пайдо шудааст.

Зимни таҳқиқи масъалаи таърихи ташаккули навъи дубайтӣ дар зербоби дуюми боби аввал – **“Ташаккули дубайтӣ”** асосан мулоҳизаҳои Шамси Қайси Розӣ ҳамчун асоси хулосаҳои муаллифи рисола ба назари эътибор гирифта шудаанд. Муаллиф дар ин зербоб ба чунин хулоса омадааст:

- навъи дубайтӣ ҳамчун унсури таркибии адабиёти навиштории тоҷикӣ (форсӣ, дарӣ) дар радифи жанрҳои дигари адабӣ мавқеи худро пайдо карда, тибқи нишондоди баррасихо дар оғози ташаккули адабиёт (асрҳои IX-XX) истифодаи жанри дубайтӣ дар эҷодиёти шоирони он даврон ниҳоят кам ба назар мерасад;

- аҳли балоғат (шоирон ва суҳаншиносони касбӣ)-и он рӯзгор дубайтиро маҳсули таъбу завқи ом (халқи одӣ) медонистанд ва бо чунин шеваи эҷод карданро шоистаи ҳоли худ намедиданд;

- навъи дубайтӣ ҳамеша дар адабиёти гуфторӣ, яъне дар байни мардуми одӣ ривочу равнақи бисёр доштааст.

Роҷеъ ба мавзӯи таҳаввули дубайтӣ дар адабиёти навишторӣ ва гуфторӣ дар зербоби сеюми боби аввал – **“Таҳаввули дубайтӣ”** гузориши илмӣ таҳия шудааст. Дар ин зербоб муаллиф қайд менамояд, ки дар фолклори тоҷикони Осиёи Миёна (бахусус тоҷикон ва тоҷикзабонони Ҷумҳуриҳои Тоҷикистон ва Узбекистон) навъи рубоӣ нисбат ба жанри дубайтӣ афзалият дорад. Аммо дар фолклори Афғонистон ва дигар манотиқи форсизабон шуҳрати дубайтӣ нисбат ба рубоӣ ба маротиба бештар аст. Инчунин, бо дарназардошти вижагӣҳое муштараке, ки дар жанрҳои дубайтӣ ва рубоӣ дида мешаванд, гурӯҳе аз пажӯҳишгарон,

монанди А. Н. Болдирев, Н. Маъсумӣ, В. Асрорӣ, Р. Амонов ва Ю. Бобоев байни ин ду навъи адабӣ фарке нагузошта, зимни таснифи анвои адабӣ дар адабиёти гуфторӣ намунаҳои ин ду жанрро дар як бахш ҷой додаанд. Пажухишгарони дигар, амсоли Р. Мусулмониён, Н. Кароматуллоева, С. Давронов ва А. Аминов, рубоӣ ва дубайтиро ба ду навъи мустақили адабие, ки ба ҳамдигар аз ҷиҳати банду баст ва баёни мавзӯ муштарақоти зиёде доранд, ҷудо кардаанд. Муаллифи рисола бо ҷонибдорӣ аз ақидаи муҳаккик Азим Аминов ин ду навъи адабиёро, бо ин ки ҷанбаҳои муштарақу ҷиҳатҳои фарқкунандаи бисёре доранд, жанрҳои ҷудогона медонад.

Боби дуҷуми рисола – «**Вижагиҳои мавзӯ дар навъи дубайтӣ**» аз зербобҳои «**Шиноҳти мафҳум ва моҳияти мавзӯ**», «**Ишқ мавзӯи меҳварии дубайтӣ**», «**Ғарибӣ**», «**Муҳаббат ба ватан**» ва «**Мавзӯҳои иҷтимоӣ**» иборат мебошад.

Зербоби нахустини боби дуҷум таҳқиқи масъалаи мафҳум ва моҳияти мавзӯи асари бадеиро дар бар гирифта, дар ин баҳсу баррасӣ ҷанбаи маърифатшиносии осори адабӣ ошкор мегардад.

Дар зербоби дуҷуми боби дуҷум мавзӯи ишқ, ки меҳвари аслии муҳтавиёти навъи дубайтӣ ба шумор меравад, ба таври муфассал ва бо нишон додани мисолҳо таҳлилу таҳқиқ шудааст.

Дар зербоби сеюми боби дуҷум мавзӯҳои ғарибӣ ва муҳаббат ба Ватан мавриди баҳсу баррасӣ қарор гирифтааст. Муҳочират, ғарибӣ ва мусофирати маҷбурӣ аз ҷумлаи падидаҳои мусибатбори зиндагӣ мебошанд, ки мардуми одӣ дар асари номатлуби ин ҳаводиси ногуворро дар ҷараёни таърих ҳазорон бор таҷриба кардаанд. Тараннуми мавзӯи ватандӯстӣ ва оини ватандорӣ, чи дар адабиёти навишторӣ ва чи дар адабиёти гуфторӣ ҳамчун анъана ва суннати пойдори адабӣ ба шумор меравад.

Зербоби чоруми боби мазкур фарогири баҳси мавзӯи иҷтимоӣ мебошад. Навъи дубайтӣ монанди дигар анвои адабӣ маҳсули тафаккури

инсон аст ва мафҳуми мавзӯҳои иҷтимоӣ тамоми ҷараёни ғабӯлияти инсониро, аз хурдтарин эҳсос то бузургтарин сохтори фикрӣ (идеяи глобалӣ) ва аз майдатарин унсӯри ғабӯлияти инфиродӣ то калонтарин маҷмааи кории иҷтимоӣ, фаро мегирад ва ин раванд дар адабиёт (аз ҷумла дар навъи дубайтӣ) ба шаклҳои гуногун таҷаллӣ меёбад.

Боби сеюми рисола – “**Вижагиҳои сохтори навъи дубайтӣ**” аз зербӯбҳои «Сохтор», «Вазн», «Қофия» ва «Радиф» иборат буда, дар он унсӯрҳои ташкилдиҳандаи сохтори шеър: вазн, қофия ва радиф дар асоси донишу назарияҳои мавҷуд ва меёрҳои шинохти марбут ба мавзӯ таҳлилу таҳқиқ шудаанд.

Дар зербӯби аввали боби сеюм масъалаи сохтори навъи дубайтӣ баррасӣ гардида, муаллиф собит кардааст, ки жанр (гуна, навъ)-и дубайтӣ сохтори устувору пойдор дорад.

Дар зербӯби дуюми боби мазкур мавзӯи вазни дубайтӣ мавриди таҳқику таҳлил қарор мегирад. Вазн ҷузъи сохтори шеър буда, аз даврони қадим то кунун онро ҳамчун хусусияти асли ва фарқкунандаи каломи мавзун аз сухани мансур медонанд. Пажӯҳишгарон вазни дубайтиро тибқи меёрҳои аруз “баҳри ҳазачи мусаддаси маҳфуз ё мақсур” *мафойлун, мафойлун, фаълун* (V---/V---/V--) муқаррар намудаанд.

Зербӯби сеюми боби сеюм фарогири баҳсу баррасии мавзӯи қофия дар навъи дубайтӣ буда, муаллиф тавонистааст, ки бо овардани намӯдҳои қофия дар дубайтиҳои адабиёти гуфторию навишторӣ ин масоилро барои ҳонандаи нозукбин рушан намояд.

Дар зербӯби чоруми боби сеюм мавзӯи радиф баррасӣ мегардад, дар тарҳрезии сохтмони шеър баъд аз вазну қофия ҷузъи муҳими каломи мавзун арзёбӣ гардидааст ва яке аз вижагиҳои сохтори назми оламшумули адабиёти форсии тоҷикӣ ба шумор меравад. Ин масъала ҳам бо нишондоди назарияву амалияи радиф дар дубайтиҳои халқӣ тавонистааст, ки халли худро пайдо намояд ва муаллифро ба хулосаи зайл водор намояд: Гӯяндагони мардумӣ дар сурудаҳои худ аз анвои гуногуни радиф, ба

монанди «ёр», «ёрон», «ёрҷон», «кунам, ёр», «мекунам, ёр», «ёрам», «дорӣ, ёрҷон», «гул», «эй гул», «гули ман», «эй гули ман», «мекунам, гул», «шудам, гул», «ман», «меравам ман», «мекунам ман», «дорам имшаб», «аст имшаб», «дорӣ то кай?» «ту гашта», «ту ҳастам», «ту гардам», «надорӣ», «парирӯ», «созем», «дорам», «ҷонон», «мешӣ, ё на?», «намеша», «бошем», «кардам», «шуд охир», «аст», «нест», «ширинҷон», «дорад ҷудой» ва ғайра ба таври фаровон истифода кардаанд.

Хулосаи ин боб он аст, ки баррасии вижагиҳои сохтори навъи дубайтӣ нишон медиҳад, ки унсурҳои сохторсози адабӣ (вазн, қофия ва радиф) дар пайрези қолаби ин жанр ба таври шоиста истифода шудаанд.

Боби чорум – **«Вижагиҳои забон ва воситаҳои баён дар навъи дубайтӣ»** зербобҳои **«Забон ва сабки дубайтӣ»** ва **«Истифодаи воситаҳои тасвири бадеӣ дар дубайтӣ»**-ро дар бар мегирад. Дар ин бахши рисола масъалаҳои истифодаи забон ва қорбурди воситаҳои бадеии баён: маҷоз, истиора, ташбеҳ, киноя ва ғайра дар матни дубайтиҳо таҳқиқ гардидаанд.

Дар зербоби аввали боби чорум – **«Забон ва сабки дубайтӣ»** муаллиф масъалаи махсусияти забони дубайтиҳоро мавриди пажӯиш қарор дода, менигорад, ки мушаххас намудани сабки адабӣ бидуни шинохти се унсури таркибии он – забон, андеша ва бадеият имконпазир нест. Сипас, муаллифи рисола андешаҳои муҳаққиқони адабиёти муосири тоҷику хориҷиро дар хусуси маъноӣ моҳияти сабк оварда, таносуби унсурҳои сегонаи сабк (забон, андеша ва бадеият)-ро бо нишондоди намунаҳо дарҷ кардааст, ки дубайтии зер мисоли олии он аст:

Ситора дар ҳаво нақши зарринай,
Худам ангуштару ёрам нигинай.
Худовандо нигинамро нигах дор,
Ки ёри аввалу охир ҳаминай.

Таҳқиқи мавзӯи **«Истифодаи воситаҳои тасвири бадеӣ дар дубайтӣ»** дар зербоби дуҷуми боби чорум ба таври муфассал матраҳ

шудааст. Муаллифи рисола аввалан, мулоҳизаҳои мутахассисонро доир ба тасвири бадеӣ ё сувари хайл, ки ба таъбири аҳли балоғат “дар роичтарин корбурд иборат... аз ҳар гуна тасарруфи хаёли дар забон” мебошанд, баён намуда, бо нишон додани якчанд мисолҳо аз ашъори шоирони муосир масоили зайлро асоснок намудааст. Баъдан, муаллиф бо овардани намунаҳои воситаҳои тасвири бадеӣ, аз қабилӣ маҷоз, истиора, ташбеҳ, талмех, тавсиф, киноя, тазоду муболиға, ихом, таҷнис ва ғайра дар дубайтиҳои халқӣ ба кадри тавон ва ба ҳангоми зарурат мавқеъ ва мақоми онҳоро нишон додааст.

Дар **хулосаи** кор мувофиқи нишондоди натиҷаҳои пажуҳиш масъалаҳои мубрами дар бобҳои якум, дуюм, сеюм ва чоруми рисола матраҳшуда тибқи талаботи усулу равишҳои мухталифи илмӣ ба таври натиҷавӣ хулосабарорӣ гардидаанд.

Ахиран, рӯйхатти адабиёти истифодашуда нишон дода шуда, мухтавои масъалаҳои марбут ба мавзӯи диссертатсия аз ҷониби диссертант дар конференсияҳои байналмилалӣ, ҷумҳуриявӣ ва донишгоҳӣ ба сурати гузоришҳои илмӣ ироа гардида, нуктаҳои асосӣ ва натиҷаҳои таҳқиқ дар 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА-и ФР ва ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд.

Ногуфта намонад, ки рисолаи мазкур ҳамчун пажуҳиши фарогири масоили жанр (гуна, навъ)-и дубайтӣ дар шинохти бештари вижагиҳои гуногуни ин жанр мусоидат мекунад. Ҳамзамон, нишондодҳои назариявӣ амалии қори мазкур барои магистрантон, докторантони Ph.D ва дигар докталабони дараҷаҳои илмӣ дар омӯзиши метод ва муайян намудани равишҳои қори таҳқиқотӣ ёрӣ расонида, натиҷа ва хулосаҳои онро дар дарсҳои адабиёт, бахусус ҳангоми таълиму тадриси масоили марбут ба мухтассоти жанрҳо, вижагиҳои гуногуни дубайтиҳо истифода бурдан мумкин аст. Маводи рисолаи мазкурро ҳангоми таълифи китобҳои дарсӣ, мақолаву монографияҳои илмӣ низ метавон ба кор бурд.

Дар баробари ин шоистагиро дар рисола баъзе камбудииҳои ҷузъӣ ва галатҳо ба назар расиданд, ки ислоҳи онҳо имконпазир буда, дар маҷмуъ моҳияти илмии корро коҳиш намедиханд:

1. Тибқи мушоҳида дар зербоби аввали “Боби I” рисола истилоҳи “фаҳлавиёт” дар ифодаи маъниҳои гуногун, монанди номи умумии ашъори хурди фолклорӣ ва номи навъи мушаххаси адабӣ, баҳусус дубайтӣ, ба кор рафтааст. Агар мақеи истифода ва дигар хусусиятҳои истилоҳи мазкур бештар тавзеҳ дода мешуд, масъалаи мавриди назар бештар кобили дарк мегардид.

2. Тавре ки мушоҳида мешавад, дар зербоби савуми “Боби I” перомунӣ масъалаи омилҳои инкишофи навъи дубайтӣ дар адабиёти муосир баррасии мухтасари илмӣ сурат гирифтааст (рисола, с. 48-51). Агар дар радифи дигар омилҳои марбут ба рушди навъи дубайтӣ дар адабиёти муосир омилӣ сиёсати идеалогияи замони шуравиро низ дохил намудан мумкин аст, зеро сиёсати идеалогияи замони шуравӣ адабиётро ба зехну забони мардум наздик гардонд ва барои ҷамъоварию омӯзиши навъҳои гуногуни фолклорӣ шароит фароҳам овард. Бинобар ин, метавон гуфт, ки омилӣ сиёсати идеалогияи замони шуравӣ дар инкишофи навъи дубайтӣ нақши муассир дорад.

3. Ҳолати ноқомии таҳияи рӯйхатти адабиёт, ки бо талаботи КОА-и назди Президенти Тоҷикистон ҷамоҳангӣ надорад, дар баъзе мавридҳо дида мешавад: Масалан, адабиёти зер тибқи талабот бояд чунин навишта мешуд: 140. Шақурии Бухорӣ, М. Гирдоварӣ ва нашри илмӣ матнҳои гуфторӣ муҳим аст (Матн) / М. Шақурии Бухорӣ // Насри гуфторӣ тоҷикони Бухоро. – Душанбе: Адиб, 2014. – С. 5-9. Аммо дар рисола ба шакли зер омадааст: 140. Шақурии Бухорӣ, М. Гирдоварӣ ва нашри илмӣ матнҳои гуфторӣ муҳим аст / М. Шақурии Бухорӣ // Насри гуфторӣ тоҷикони Бухоро. – Душанбе: Адиб, 2014. – С. 5-9 (рисола, с. 178).

4. Инчунин, дар фишурдаи диссертатсия баъзан дар дохили як чумла ному насаби баъзе муҳаққикон дар шакди пурра ва баъзеашон дар шакди нопурра, монанди Рачаб Амонов ва А. Аминов ва ғайра (ниг.: фишурда, с. 5) оварда шудаанд. Ба андешаи мо, унвонҷӯй дар ин маврид меъёри ягонаро интихоб менамуд, мувофиқи матлаб мебуд.

5. Дар рисола ҷо-ҷо коидаҳои имлои забони тоҷикӣ ва аломати китобати он риоя нагардидааст, ки ба талаботи муқаррароти он коида мутобиқ кардани маводи диссертатсия ҳатмист, аз ҷумла дар диссертатсия калимаҳои “аҳл” ба шакли “ахл” (саҳифаи 11) ва “чаҳормисрагӣ” ба сурати “чаҳормисраагӣ” (сах. 39) навишта шудааст. Чунин ҳатоҳои имлоӣ дар матни диссертатсия бисёр нестанд ва бояд ислоҳ шаванд.

Камбудихои ҷойдошта хусусияти тавсиявӣ дошта, арзиши илмии диссертатсияро ҳалалдор намесозанд. Мутолиаи диссертатсия собит месозад, ки диссертант вазифаҳои дар назди худ гузоштаашро асосан иҷро кардааст. Мазмуну муҳтаво, натиҷагирҳои муаллиф ва ҳаҷми таҳқиқоти мазкур ба талаботи диссертатсияҳои номзадӣ қомилан ҷавобгӯст. Автореферат, монография ва мақолаҳои зиёди ба нашр расонидаи муҳаққик мазмунӣ асосии диссертатсияро ифода мекунанд.

Дар маҷмуъ диссертатсияи Бухориев Олим Салимович дар мавзӯи «Вижагиҳои жанри дубайтӣ дар адабиёти навишторӣ ва гуфторӣ» ба талаботи КОА-и назди Президенти ҶТ ҷавобгӯ буда, барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.09 – фолклоршиносӣ сазовор мебошад.

Мутобиқати таҳассуси илмии доғалаб ба дараҷаи илмӣ. Диссертатсияи Бухориев Олим Салимович дар мавзӯи «Вижагиҳои жанри дубайтӣ дар адабиёти навишторӣ ва гуфторӣ» ба талаботи КОА-и назди Президенти ҶТ ҷавобгӯ буда, барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филология аз рӯйи ихтисоси 10.01.09 – фолклоршиносӣ сазовор мебошад.

Такризи дар ҷаласаи кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ аз санаи

25-уми августи соли 2023, суратчаласаи №1 мухокима ва тасдиқ гардид.
Дар чаласаи кафедра иштирок дошт: 14 нафар. Натиҷаи овоздиҳӣ:
«тарафдор» - 14, «зид» - нест, «бетараф» - нест.

Раиси чаласа:

доктори илми филология, профессори
кафедраи назария ва таърихи адабиёти
ДДОТ ба номи С.Айнӣ

Элбоев В.

Эксперт:

доктори илми филология, профессори
кафедраи назария ва таърихи адабиёти
ДДОТ ба номи С.Айнӣ

Солеҳов Ш.

Котиби илми чаласа:

Номзади илми филология, дотсенти
кафедраи назария ва таърихи адабиёти
ДДОТ ба номи С.Айнӣ

Муҳаммадзода Ч.

“25” август соли 2023

Имзоҳои В. Элбоев, Ш. Солеҳов ва
Ч. Муҳаммадзодаро тасдиқ мекунам:
Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои
махсуси ДДОТ ба номи С.Айнӣ



Чабборзода Р.

Суроғи муассисаи пешбар:

734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон
ш. Душанбе, х. Рӯдакӣ 121.
Тел. +992(37) 224 13 83, 918-45-66-93
E-mail: tgpu@mail.ru

“25” август соли 2023